

Sygn. akt III CSK 273/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa A.S.
przeciwko M.P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 lutego 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 11 maja 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek pełnomocnika powoda świadczącego mu pomoc prawną
z urzędu o przyznanie kosztów tej pomocy od Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

Powód A.S. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 maja 2017 r., oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w [...] z dnia 29 września 2016 r. Sąd pierwszej instancji oddalił powództwo o zasądzenie na rzecz powoda kwoty 650 000 zł z tytułu zadośćuczynienia za krzywdę spowodowaną sporządzoną przez pozwanego M.P. opinią psychiatryczną, wydaną na potrzeby postępowania karnego prowadzonego przeciwko powodowi w sprawie II K [...] Sądu Rejonowego w W., na etapie postępowania przygotowawczego. Opinię sporządził pozwany wraz z drugim biegłym w dniu 16 marca 2007 r. i uzupełnili ją opinią z dnia 26 kwietnia 2007 r. Powód zapoznał się z pierwszym dowodem w dniu 18 kwietnia 2007 r. W dniu 2 maja 2007 r. odmówił natomiast zaznajomienia się z aktami, w których znajdowała się opinia uzupełniająca. Sądy obydwu instancji uznały, że zgłoszone przez powoda roszczenie uległo przedawnieniu z uwagi na upływ terminu z art. 442¹ § 1 k.c. w zw. z art. 448 k.c. Wniosek dowodowy zgłoszony przez powoda w postępowaniu apelacyjnym, mający pozwolić na stwierdzenia, kiedy dokładnie powód dowiedział się o treści opinii psychiatrycznej i personaliach jej autorów został oddalony przez Sąd drugiej instancji z powołaniem art. 381 k.p.c.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wniósł powód, zaskarżając go w całości. Skargę oparł na obydwu podstawach kasacyjnych i zarzucił naruszenie art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z art. 217 § 1 k.p.c., art. 442¹ § 1 k.c. i art. 5 k.c. We wnioskach domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, umożliwia także uchylenie orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych. Nie będąc ogólnie dostępnym środkiem zaskarżenia orzeczeń, umożliwiającym rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej, poddawana jest wstępnej ocenie

w ramach tzw. przedsądu, ustanowionej w art. 398⁹ k.p.c., mającej za cel zbadanie, czy spełnia przesłanki przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania.

Skarżący uzasadnił potrzebę rozpatrzenia jego skargi wystąpieniem przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. W jego ocenie wniesiona skarga jest oczywiście uzasadniona, ponieważ zachodzi konieczność zweryfikowania przez Sąd Najwyższy naruszenia przez Sąd Apelacyjny art. 442¹ § 1 k.c. polegającego na niewłaściwym zastosowaniu go w okolicznościach sprawy i przyjęciu, że roszczenie powoda było przedawnione. Powód twierdzi, że zapoznał się z treścią opinii sporządzonej przez pozwanego dopiero we wrześniu 2013 r., a nie w 2007 r., jak przyjął Sąd Apelacyjny. W ocenie skarżącego zachodzi także potrzeba rozpatrzenia przez Sąd Najwyższy naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 378 § 1 w zw. z art. 217 § 1, art. i art. 299 k.p.c. spowodowanego pominięciem dowodu z przesłuchania powoda na okoliczności związane z datą, w której powziął informacje związane z treścią opinii i personaliami sporządzających ją osób.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy w niej wskazane *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Skarżący musi więc wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Nie może przy tym budzić wątpliwości i to, że wydane orzeczenie jest - na skutek stwierdzonego naruszenia - oczywiście błędne.

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie potwierdza stanowiska o oczywistej zasadności wniesionej skargi. W uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny wskazał, że termin zapoznania się przez powoda z treścią opinii oraz personaliami osób ją sporządzających wynika z treści dokumentów urzędowych, opracowań eksperckich oraz załączonych do akt kopii protokołów z czynności podjętych w ramach postępowania karnego przed Sądem Rejonowym w W., sygn. II K [...]. Wiarygodności tych dokumentów

żadna ze stron nie negowała. W tej sytuacji oczywiście bezzasadny jest zarzut naruszenia art. 299 k.p.c., zgodnie z którym sąd może dopuścić dowód z przesłuchania stron, jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ w niniejszej sprawie okoliczności zostały wyjaśnione. Wywód skarżącego w istocie stanowi polemikę z dokonanymi w toku instancji ustaleniami faktycznymi i oceną dowodów, co nie może odnieść skutku w postępowaniu kasacyjnym (art. 398³ § 3 k.p.c.).

W konsekwencji wskazana przez skarżącego podstawa przyjęcia jego skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi. Okoliczności sprawy nie wskazują również, aby wystąpiły inne przesłanki z art. 398⁹ § 1 k.p.c., co spowodowało odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wniosek o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej w postępowaniu kasacyjnym przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu podlegał oddaleniu. We wniosku nie zawarto bowiem oświadczenia, iż opłaty nie zostały zapłacone w całości lub w części. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2016 r., poz. 1715), oświadczenie to stanowi element konstrukcyjny wniosku i powinno być wyraźnie sformułowane (por. postanowienie SN z dnia 23 lutego 2012 r., V CZ 133/11, LEX nr 1215161). Brak takiego oświadczenia wywołuje skutki materialnoprawne polegające na utracie prawa do wynagrodzenia (postanowienie SN z dnia 9 września 2011 r., III SPP 27/11, LEX nr 1106755).